

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: XLLXXX [i. e. LXXX]. Ratione[m] reddent Ep[iscop]i/ Curati &
Theologi/ qui tales sermones in populu[m] licere sinu[n]t.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

Rationē reddent Epi/ Curati & Theologi/ qui tales sermones in populū licere faciūt.

At timetur potestas Ecclesie, denique errores & offensiones hodie factas in sedem Romanā, vindicantur gemino gladio, sed nunquid ideo tacendum? Nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere, qui me confessus fuerit corā hominibus, confitebor & ego eū coram patre meo. Verū id ego vehementer admiror, quisnam illā gloriam inuenerit primus, quod duo gladij significent vnū spūalē (nō ut Apłus vocat scz gladiū spūs verbū dei) Aliū materialē, vt sic Pontificē vtraq; p̄tate armatū, nobis non patrē amabilem, sed quasi tyrannū formidabilem faciāt, dum nihil nisi p̄tatem vndiq; in eo vidēt. **filus.**

¶ Ista est fidelissima glosa, super patrum decreta, in quibus tā rigide prohibent clericis arma, Hic vide, nū deus iratus, vidēs quod pro gladio spūs & Euangelio, dileximus intelligere ferrum, iustissime nobis fecit, vt daret gladiū, quem voluim⁹, & auferret quē nolui⁹. Ita vt null⁹, in mūdo fuerit crudelior strages bellorum, q̄ apud Christianos, Rursum vix neglectior sacra scriptura, q̄ apud Chriianos, En tibi gladiū, quem voluisti, O glosa vel tartarū digna, Adhuc tamen vnus faxei, vt iram dei non intelligamus, Cur quēso illud amabilissimum ingenium, non etiam duas clauēs, pari videlicet subtilitate interpretatur, vt vna sit diuitiarum mundi largitrix, Altera vero diuitiarū cęli, & quidem de altera satis plana est sententia, quia scđm Concionatores veniāt, ipsa cęlū assidue aperit, & exundat diuitias Christi, Sed alterā non potuit sic intelligere, sciēs voragine rapacissimā diuitiarū in Ecclesia, Non em̄ expedit ecclesie & patrimonio Christi, vt tāta liberalitate diuitias mūdi, quāta profundit diuitias cęli, Ideo altera Clauis, est clauis scientie, cui adderetur, Alter gladius, est gladius scientie Apłice diceret, In ijs omnibus nondum est auersus furor dñi, adhuc manus eius extēta, scz, quia res est mire molesta, sacras lras meditari, quibus instruēt scđm Apłum) destruerem⁹ munitiones & omnē altitudinē extollentē se aduersus scientiā dei, Compendiū illud laboris nobis placet, vt non hæreres, aut erreres destruas inuis sed hæréticos & errātes concremem⁹, ducti, scz, meliōre consilio Caronis, q̄ Scipio nis in Carthagine vastanda, imo contra voluntatem spūs, qui scribit, ideo relinqui in terra pro missionē

missionis Iebuscos & Cananeos, vt filij Israel discerēt bellare,
& habere consuetudinē bellandi, Qd̄ h. S. Hieronymus non
decipit me, puto de bellis hereticorū p̄figuratiū, vel certe Apo-
stolus sit dignus fide, vbi dicit, oportet hereses esse, At nos, nec
q̄q̄, sed oportet comburi hereticos, ac sic radicē cū fructibus,
imō Zizania cū tritico euellere, Quid hic dicimus, nisi q̄ cū
lachrymis dño dicimus, Iustus dñe, & rectū iudiciū tuum:
quid em̄ aliud meremur? Atq; hęc ideo q̄q; commemorō,
ne Pighardi, nri vicini, hæretici, infœlix populus, qui rectore
Romano gaudet, sicut Phariseus sup publicanum, non autē
compatit, ne, inq; illi nos crederēt nec ire vitia, & labes nras,
& imensum aduersus nram miseriam superbirēt, si nos ista ta-
cere & approbare videremur. Scim⁹ heu nostrū casum, & do-
lemus, non autē sicut heretici fugimus, & semiuiaū transimus,
tanq̄ alienis peccatis pollutimeremus, Quo furioso timore
illi sic timet, vt non pudeat gloriari, scē ideo fugere, ne pol-
uantur, Tanta est Charitas, Nos vero quo miserius laborat
Ecclesia, eo fidelius assistimus & accurrimus, stendo, orando,
monendo, obsecrando, Sic enj̄m charitas iubet, alterum al-
terius onera portare, non sicut hereticorū charitas facit, q̄ solū
commoda querit alterius, vt potius portetur, & nihil molesti
sustineat a peccatis alicorū, Quo modo, si Christ⁹ voluisset fa-
cere & sancti eius, quos fuisse saluus factus

CON. LXXXI:

Facit hęc licentiosa veniarū p̄dicatio / vt nec reue-
rentiā Papę / facile sit etiam doctis viris redimere a
calūniis / aut certe argutis quęstionib⁹ laicorū .

Et si amici mei, me hereticū, impiū, blasphemū, iam multis
diebus clament, q̄ Ecclesiam Christi, & scripturas sanctas, no-
tentiā catholico sensu, Ego tñ frētus consciētia mea, credo eos
falli, me vero diligere Ecclesiam Christi, & decorem eius, Qui
autē me iudicat, dñs ē, licet nihil mihi conscius sum, Et ideo istas
positiones om̄s, coegit me ponere, q̄ viderem alios falsis opi-
nionibus infici, alios sper tabernas ridere, & sanctū sacerdotiū
Eccleſię, manifesto ludibrio hęc, occasiōe ne tam effuse licentię p̄-
dicandarū veniarū, Non erat vulgus laicorū, ampliore occasi-
one, in odia sacerdotiū excitandū, qd̄ iam a multis annis pp̄t